

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a keresetében az alperessel szemben először is azt kifogásolja, hogy azáltal, hogy a közjegyzői szakma megkezdésére való jogosultságot állampolgársági feltételhez kötötte, a letelepedésnek az EK 43. cikkben előírt szabadságát aránytalanul korlátozta. Igaz, hogy az EK 45. cikk a letelepedés szabadságára vonatkozó fejezet hatálya alól kivonja a közhatalom gyakorlásához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó tevékenységeket. A Bizottság álláspontja szerint azonban azok a feladatok, amelyeket a francia jog a közjegyzők számára előír, a közhatalom gyakorlásához olyan csekély mértékben kapcsolódnak, hogy nem tartozhatnak e cikk hatálya alá, és a letelepedés szabadságának ilyen mértékű akadályozását nem igazolhatják.

Egyrészt e feladatok ugyanis nem ruháznak a közjegyzőkre kényszereszközök alkalmazására vonatkozó tényleges jogkört, és a bírók és a közjegyzők feladatai és jogállása jól elkülönülnek egymástól.

Másrészt a jogalkotó az állampolgársági feltételnél kevésbé korlátozó intézkedéseket is alkalmazhatna, mint például az érintett piaci szereplők tekintetében a szakma megkezdésére való jogosultságot érintően szigorú feltételek, különleges szakmai köteleességek és/vagy különleges ellenőrzés előírását.

2008. február 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-51/08. sz. ügy)

(2008/C 128/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J.-P. Keppenne és H. Støvlbæk meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség – mivel a közjegyzői szakma megkezdésére való jogosultságot állampolgársági feltételhez kötötte, és a közjegyzői szakma tekintetében nem ültette át a 89/48/EGK irányelvet⁽¹⁾ – nem teljesítette az EK-Szerződésből, és különösen az EK 43. és az EK 45. cikkből, valamint a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló 89/48/EGK irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a keresetében az alperessel szemben először is azt kifogásolja, hogy azáltal, hogy a közjegyzői szakma megkezdésére való jogosultságot állampolgársági feltételhez kötötte, a letelepedésnek az EK 43. cikkben előírt szabadságát aránytalanul korlátozta. Igaz, hogy az EK 45. cikk a letelepedés szabadságára vonatkozó fejezet hatálya alól kivonja a közhatalom gyakorlásához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó tevékenységeket. A Bizottság álláspontja szerint azonban azok a feladatok, amelyeket a luxemburgi jog a közjegyzők számára előír, a közhatalom gyakorlásához olyan csekély mértékben kapcsolódnak, hogy nem tartozhatnak e cikk hatálya alá, és a letelepedés szabadságának ilyen mértékű akadályozását nem igazolhatják. E feladatok ugyanis nem ruháznak a közjegyzőkre kényszereszközök alkalmazására vonatkozó jogkört, és a jogalkotó az állampolgársági feltételnél kevésbé korlátozó intézkedéseket is alkalmazhatna, mint például az érintett piaci szereplők tekintetében a szakma megkezdésére való jogosultságot érintően szigorú feltételek, különleges szakmai köteleességek és/vagy különleges ellenőrzés előírását.

Második kifogásával a Bizottság ezenfelül azt rója az alperesnek, hogy mivel a közjegyzői szakma tekintetében nem ültette át a 89/48/EGK irányelvet, nem teljesítette a kötelezettségeit. Az irányelv ugyanis, mivel szabályozott szakmáról van szó, a Bizottság szerint teljes mértékben alkalmazandó e szakmára, és a közjegyzők tekintetében megkövetelt magas szintű képzettség alkalmassági vizsga vagy adaptációs tanfolyam útján könnyen biztosítható lenne.

⁽¹⁾ A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL L 19., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.).

Az Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Ausztria) által 2008. február 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dachsberger & Söhne GmbH kontra Zollamt Salzburg, Erstattungen

(C-77/08. sz. ügy)

(2008/C 128/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Dachsberger & Söhne GmbH.

Alperes: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikke (1) bekezdése második albekezdésének második mondatának az 1994. december 2-i 2945/94/EK bizottsági rendelettel megállapított szövegét, amely szerint igényelt visszatérítés differenciált része esetében a számítás szempontjából „az igényelt visszatérítés differenciált részét a 47. cikk szerinti, a mennyiségre, súlyra és rendeltetési helyre vonatkozó adatok felhasználásával kell kiszámítani”⁽¹⁾, hogy „a 47. cikk szerinti, a mennyiségre, súlyra és rendeltetési helyre vonatkozó adatok” kifejezés a 47. cikk (1) bekezdése szerinti konkrét kérelemben foglalt adatokra utal, és így a visszatérítés differenciált részét csak a 47. cikk (1) bekezdésének értelmében vett kérelem benyújtásának időpontjában igénylik?
- 2) Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó, felmerül a kérdés, hogy a megjelölt rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy abban az esetben, ha az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 47. cikke (1) bekezdése szerinti fizetési kérelemmel már a „visszatérítési jogosultság megszerzése céljából a kivitelkor felhasznált okmányban” (itt: a kiviteli nyilatkozatban) élni kell, az igényelt visszatérítést a differenciált rész tekintetében a kiviteli nyilatkozatban foglalt adatok alapján kell kiszámítani, és így a visszatérítés differenciált részét a kiviteli nyilatkozattal is igénylik?
- 3) Ha az első kérdésre nemleges válasz adandó, felmerül a kérdés, hogy a megjelölt rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy az igényelt visszatérítést a differenciált rész tekintetében az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 47. cikkének (1) bekezdése szerint benyújtandó okmányok alapján kell kiszámítani, és így a visszatérítés differenciált részét csak az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 47. cikke (2) bekezdése szerinti, „a visszatérítés kifizetésével [...] kapcsolatos iratok” benyújtásának időpontjában igénylik?
- 4) Ha a harmadik kérdésre igenlő válasz adandó, felmerül a kérdés, hogy a megjelölt rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy a visszatérítés differenciált részének igényléséhez az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 47. cikke (2) bekezdése szerinti olyan okmányok benyújtása is elegendő, amelyek hiányosak, azzal a jogkövetkezéssel, hogy a visszatérítés differenciált része tekintetében is alkalmazni kell az 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikkében foglalt, bíróságra vonatkozó szabályozást?

⁽¹⁾ HL L 310., 57. o.

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-242/06. sz., Miguel Cabrera Sánchez kontra OHIM és Industrias Cárnicas Valle, S.A. ügyben 2007. december 13-án hozott ítélete ellen Miguel Cabrera Sánchez által 2008. február 25-én benyújtott fellebbezés

(C-81/08. P. sz. ügy)

(2008/C 128/34)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Miguel Cabrera Sánchez (képviselők: J.A. Calderón Chavero és T. Villate Consonni, ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és Industrias Cárnicas Valle, S.A.

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsának a T-242/06. sz. ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletét, és állapítsa meg, hogy az abban hivatkozott (OHIM) határozatot hatályon kívül kell helyezni, mivel a fellebbező szerint a (fellebbező) EL CHARCUTERO védjegy(e) és a(z) (másik fél) EL CHARCUTERO ARTESANO védjegy(e) egyértelműen ütközik egymással,
- a Bíróság rendelkezzen az okozott költségek megtérítéséről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező szerint – a megtámadott ítéletben foglaltakkal ellentétben – az „El charcutero Artesano” közösségi védjegy a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt tilalom hatálya alá tartozik, hiszen a korábbi védjegy – jelen esetben az „El Charcutero” védjegy – jogosultjának felszólalása alapján meg kell tagadni a későbbi védjegy lajstromozását, mivel az a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és mivel a két védjegy által jelölt áruk, illetve szolgáltatások is azonosak vagy hasonlóak, illetve mivel fennáll az összetévesztés veszélye azon a területen – jelen esetben Spanyolországban –, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll. Az említett összetévesztetőségbe beleértendő a korábbi védjegyhez való képzetársítás (asszociáció) veszélye is.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).